

Sygn. akt IV Ka 742/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2015 r.

sprawy **D. Ś.**

syna L. i H. z domu W. (...) r. w Ś.

oskarżonego z art. 288 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 30 lipca 2015 r. sygnatura akt VI K 647/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. T. 420 złotych tytułem kosztów udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 60 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn.akt IV Ka 742 / 15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy oskarżył D. Ś. o to, że:

w dniu 29 października 2014 r. w Ś. w woj. (...), uszkodził cudzą rzecz w postaci samochodu osobowego m-ki O. (...) nr rej. (...) należącego do A. T. w ten sposób, iż gwoździem porysował powłokę lakierniczą klapy bagażnika, powodując w ten sposób szkodę o wartości 500 zł,

tj. o czyn z art. 288§1 kk.

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 30 lipca 2015r. sygn. akt VI K 647 /14:

I. Oskarżonego D. Ś. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przyjmując iż wartość wyrządzonej szkody wyniosła 1772,80 zł, tj. występku z art. 288§1 kk i za ten czyn na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§2 kk oraz art. 73§2 wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonego D. Ś. tytułem obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej A. T. kwotę 1772,80 zł (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt groszy);

IV. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności na wypadek zarządzania jej wykonania, zaliczył oskarżonemu jeden dzień zatrzymania w dniu 05 listopada 2014 roku;

V. na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

I. Na podstawie art. 444§1 kpk i art. 425§1 i 2 kpk zaskarżył powyższy wyrok w zakresie pkt I,II,III,IV.

II. Na podstawie art. 427§2 kpk (w brzmieniu nadanym przed nowelizacją Kodeksu Postępowania Karnego z dnia 1 lipca 2015 r.) i art. 438 pkt 2 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to:

a) art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk na skutek przekroczenia swobodnej oceny dowodów przechodzącej w dowolną i dokonaną wbrew doświadczeniu życiowemu i zasadom logiki, sprowadzającą się do przyjęcia, że koszt naprawy klapy bagażnika samochodu osobowego marki O. (...), a tym samym wysokość szkody powstałej wskutek działania oskarżonego stanowi kwotę 1772,80 zł i wymaga naprawy w autoryzowanym salonie położonym w odległej miejscowości, podczas gdy rzeczywisty koszt naprawy pojazdu powinien wynieść 350 zł,

b) art. 366§1 kpk w zw. z art. 167 kpk i art. 193§1 kpk poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy w wyniku nieprzeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w sytuacji, gdy ustalenie kosztów napraw blacharskich oraz ich zakresu należy do wiadomości specjalnych, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W oparciu o tak postawione zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, iż czyn, którego dopuścił się oskarżony stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 kw.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jako niezasadna nie podlega uwzględnieniu.

Sąd Rejonowy poczynił w sprawie obiektywne ustalenia faktyczne, bo oparł je o prawidłowo przeprowadzone i ocenione dowody. Wnioski końcowe mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności, wypełniają one wszystkie wskazania art. 7 kpk.

Zaskarżony wyrok nie został obarczony opisanymi w apelacji błędami procedowania.

Oskarżony nie neguje dokonania umyślnego uszkodzenia karoserii pojazdu należącego do oskarżycielki posiłkowej, ale kwestionuje oszacowanie wysokości szkody, którą - jak wynika z treści apelacji - uznaje w kwocie 350 złotych, co miałyby stanowić podstawę faktyczną do zmiany dotychczasowej kwalifikacji prawnej na wykroczenie z art. 124

§ 1 kw. Wbrew oczekiwaniom apelującego stanowisko Sądu I instancji co do wysokości wyrządzonej szkody podlega pełnej aprobacie. Oskarżycielka posiłkowa składając zawiadomienie o przestępstwie podała swój wstępny szacunek szkody w kwocie 500 zł, który w toku procesu został zweryfikowany fachowo, tj. przez dokonanie kalkulacji naprawy w autoryzowanym serwisie firmy (...) Spółka Jawna w D.. Wedle przedstawionej kalkulacji pisemnej koszt naprawy przedmiotowego uszkodzenia wynosi 1772,80 zł, która to wycena opiera się o dokonanie oględzin uszkodzenia pojazdu i obowiązujące stawki naprawy serwisowej firmy (...). Wyceny tej nie sposób skutecznie zakwestionować np. opinią biegłego rzeczoznawcy, który przecież musiałby szacować szkodę także przy zastosowaniu tych samych stawek naprawy serwisowej. Stosownie do treści art. 6 kc ciężar dowodu istnienia szkody i jej rozmiaru spoczywa na poszkodowanej, w realiach dowodowych sprawy stwierdzić należy, iż oskarżycielka posiłkowa wysokość wyrządzonej jej szkody należycie wykazała.

Jak to słusznie zauważył Sąd I instancji, właściciel warsztatu samochodowego (...) w Ś. w związku z „kosztorysem” z dnia 29.04.2015r. na kwotę 350 złotych (przedstawiona przez obronę niewierzytelna kserokopia pisma) został wezwany do przedstawienia szczegółowego kosztorysu naprawy (k. 58 -59 akt), ale pismo sądowe pozostało bez odpowiedzi.

Z materiału zdjęciowego (k. 62 akt) nie wynika, by uszkodzona przez oskarżonego część pojazdu posiadała inne uszkodzenia wymagające naprawy bądź by sam pojazd pozostawał w złym stanie technicznym. Oskarżycielka posiłkowa A. T. ma prawo do profesjonalnej naprawy mienia do stanu sprzed powstania szkody i nie ma żadnych reguł prawnych, które obligowałyby ją do ewentualnej wymiany uszkodzonej części klapy bagażnika czy korzystania z mniej lub bardziej fachowych najtańszych napraw warsztatowych, innych niż autoryzowanego serwisu (...), jak tego oczekuje apelujący.

Tak więc zarzuty apelacji kwestionujące ustalenia wyroku co do wysokości szkody są nietrafione a zawinienie oskarżonego jak i przyjęta kwalifikacja prawna przypisanego mu czynu z art. 288 § 1 kk nie wzbudzają najmniejszych wątpliwości.

Niezasadnym byłoby ewentualne łagodzenie konsekwencji karnych wobec oskarżonego. D. Ś. jest sprawcą młodocianym, zatem takim, którego przede wszystkim należy wychowywać (art. 54 § 1 kk). Jak to podkreślił Sąd Rejonowy, oskarżony wyraził żal wobec przestępstwa, w dacie czynu nie był karany sędownie (ale sytuacja ta uległa już zmianie, bo wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 23.03.2015r. sygn. akt VI K 559/14 warunkowo umorzono postępowanie wobec oskarżonego o czyny z art. 278 § 5 kk i in.). Jakkolwiek oskarżony szkodę częściowo uznał, to jednak mimo że od przestępstwa upłynął ponad rok, to nawet w uznanej przez siebie wysokości szkody nie naprawił, co przecież mógł uczynić, skoro zadeklarował osiąganie dochodów z praktyki zawodowej. Zatem w świetle okoliczności faktycznych popełnionego występku i dyrektyw art.53 kk brak jest podstaw do uznania, by rozstrzygnięcie o karze 3 - ch miesięcy pozbawienia wolności, zatem orzeczonej w najniższym ustawowym wymiarze z art. 288 § 1 kk, z dobrodziejstwem probacji, stanowiło konsekwencję karną rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu przepisu art.438 pkt. 4 kpk.

Z przytoczonych względów zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

O należnych oskarżycielce posiłkowej kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym (pkt. II) orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z § 14 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163 poz.1348 z późn. zm.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.636 § 1 kpk i art. 627 kpk oraz na podstawie art.8 w zw. z art. 2 ust.1pkt. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./, obciążając nimi oskarżonego wobec przegrania apelacji.